

[J. S. Foget.]

minister: Er der i den senere Tid foregaaet Ændringer i Forhandlingsformerne med Udlandet, saaledes at til Eksempel Landbrugets Organisationer ikke længer har den Forhandlingsret, som de tidligere har haft, eller kan Ministeren over for Tinget erklære, at Forhandlingerne og Prisaftaler med Udlandet i Dag foregaaer nøjagtigt som tidligere?

Jeg beder Handelsministeren udtale sig om de to af mig rejste Spørgsmaal. I øvrigt maa jeg sige, at jeg, med den Form Lovforslaget har, ikke kan medvirke til dets Gennemførelse.

Ministeren for Handel, Industri og Søfart (Halfdan Hendriksen): Jeg takker de ærede Ordførere for de samarbejdende Partier for den forstaaende Holdning, de gav Udtryk for, og tillige for deres venlige Udtalelser om Handelsministeren og ikke mindst Handelsministeriets dygtige Stab af Embedsmænd.

De fremsatte Udtalelser giver mig i øvrigt ikke Anledning til mange Bemærkninger. Det ærede Medlem Hr. Villemoes rettede imidlertid et Par Spørgsmaal til mig, som jeg gerne vil besvare.

Det ærede Medlem spurgte, om Ekspeditionsgebyret for Indførselsbevillinger, der ikke maa overstige 2,5 pro mille, ikke kunde nedsættes, og i denne Forbindelse pegede det ærede Medlem paa, at man tidligere fra Valutacentralens Administration kunde vise hen til et Overskud paa ca. 800 000 Kr. Ak ja, det var dengang! Jeg kan berolige det ærede Medlem med, at der ikke kan blive Tale om et Overskud inden for Vareforsyningsdirektoratet, men tværtimod bliver et betydeligt Underskud, ganske sikkert et Millionunderskud. Det er derfor ikke muligt at nedsætte Satsen. Jeg er enig med det ærede Medlem om, at Staten ikke skal tjene paa en Ordning som den, her er Tale om, men Staten kommer heller ikke til at tjene paa denne Ordning, idet den, som nævnt, kommer til at betale et overordentlig stort Beløb, der hverken helt eller delvis kan dækkes gennem Gebyrerne.

Jeg skal ogsaa med Hensyn til Gebyrerne henlede det ærede Medlems Opmærksomhed paa, at jeg for nogle Maaneder siden har foranlediget, at Importører, som ikke har faaet Anvendelse for deres Importbevillinger, faar 75 pCt. af Gebyret tilbagebetalt. Tidligere skulde man, naar man havde faaet en Importbevilling, samtidig med en blot delvis Benyttelse betale det fulde Gebyr og kunde ikke faa noget tilbage.

Det fandt jeg urimeligt og ubilligt navnlig i Betragtning af, at man ved adskillige Lejligheder har givet Tilladelse til Indførsel af Varer, som af nærliggende Grunde ikke kunde komme ind i Landet; saa skulde den paagældende Importør selv bære hele dette store Tab. Vareforsyningsdirektoratets Arbejde indskrænker sig ingenlunde til Beskæftigelse med Indførsel af Varer her til Landet. Der er en hel Del forskellige Arbejder, som er henlagt derunder. I Februar i Aar var der i alt i Vareforsyningsdirektoratet beskæftiget 1 174 Personer, hvoraf 707 var beskæftigede i det egentlige Vareforsyningsdirektorat, 378 i Fordelingskontoret og 89 i Nævnet. Nu siger det sig selv, at det ikke vil være rigtigt at lade Importørerne betale for Fordelingskontorets, ej heller for Nævnenes, men udelukkende for den Del af Vareforsyningsdirektoratets Administrationsomkostninger, der rettelig kan paalægges Importørerne. Saaledes er det ogsaa i Øjeblikket, da der indkasseres disse 2,5 pro mille som Gebyr for Indførseltilladelse. Der gøres ingen Uret mod Importørerne. Den Uret, der maaske tidligere har fundet Sted: at de ikke kunde faa Gebyret tilbagebetalt hverken helt eller delvis, er rettet.

Naturligvis kan det ikke undgaas, at Arbejdet i Vareforsyningsdirektoratet svulmer op, efterhaanden som flere og flere Opgaver trænger sig paa, Restriktioner, Rationering o. s. v., en Række forskellige Opgaver, som bliver lagt over paa Vareforsyningsdirektoratet. Dog er selve Kontoret ikke svulmet saa stærkt op, som man i Almindelighed er tilbøjelig til at antage. I August 1940, altsaa før Vareforsyningsloven, var der i Valutacentralen og i Det erhvervsøkonomiske Raad beskæftiget 927 Personer, altsaa nu 250 flere, men der er ogsaa langt flere Opgaver end tidligere.

Endvidere spurgte det ærede Medlem Hr. Villemoes mig om Engageringsforholdene inden for Vareforsyningsdirektoratet. Det ærede Medlem sagde, at Sagen, hvis jeg ikke mente at kunne eller ville besvare Spørgsmaalet fra Talerstolen, kunde debatteres i et Udvalg. Jeg har intet imod at behandle denne Sag for aabne Døre; jeg er enig med det ærede Medlem om, at det er nødvendigt, at Publikum bliver retledet om Forholdene med Hensyn til Engageringsspørgsmaalet i Vareforsyningsdirektoratet.

Under en Samtale i Handelsministeriet med Kontorchef Wilhelmsen, som altsaa skriver i „Principal og Medhjælper“, om Vilkaarene for Ansættelse i Direktoratet for